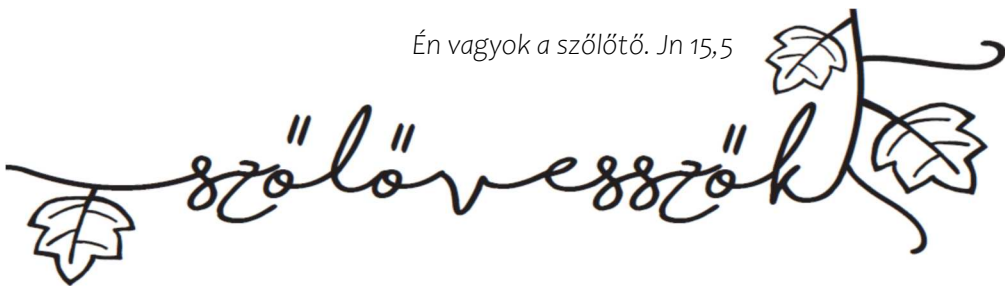

Én vagyok a szőlőtő. Jn 15,5

BUDAÖRSI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET HÍRLEVELE

2019. reformáció ünnepe

„POST TENEBRAS LUX”

A keresztyén Egyháznak két klasszikus periodusa, időszaka van: az őskeresztyénység és a reformáció kora. A keresztyén vallás igazi mivolta soha olyan tisztán és olyan erővel nem jutott kifejezésre, mint az őskeresztyénységben és a reformációban. Teljes közelségében járok tehát az igazságnak, ha azt mondom, hogy a reformáció jelentőséget sokkal nagyobb mértékben kell előtérbe állítanunk, mint azt eddig tettük.(...) A mi feladatunk az, hogy lelket öntsünk az alvókba, ragyogtassuk az elmúlt korok emlékezetét, sőt inkább életre is keltsük mindazt, ami élt és munkára serkentő erő volt a mi református őseinkben.

Mi, akik Isten Egyházának tagjai vagyunk, életünk föladatának tartjuk, hogy az Isten dicsőségét szolgáljuk. Mint Isten választottai állítjuk minden akaratunkat és képességünket az Ő dicsőségének a szolgálatába; és arra törekszünk, hogy egész nemzetünket az Isten akaratának minden tekintetben való teljesítésére ráneveljük. Ezt a

feladatot kaptuk és el is fogadtuk örökség gyanánt az őseinktől, akik a történelem folyamán oly sokszor nemzetünkre boruló sötétségben a világosság hordozói voltak és képviselték a magyar nemzetben a genfi reformáció jelszavát: post tenebras lux = sötétség után világosság jön. Ennek a gondlatnak legyünk hordozói mi, akik rászántuk az életünket arra, hogy a tiszta református keresztyénység életerőit belevisszük Egyházunk és nemzetünk életébe. E feladatunk és kötelességünk mellet megmaradunk még akkor is, ha saját Egyházunkban tovább is lesznek munkánkat közömbösen nézők és gúnyolódók; emellett a kötelességünk mellett kitartunk a pseudo-keresztyének (pseudo=ál, hamis; a szerk.), az ateisták és a középkori gondolkodást sziszegők minden fondorkodása ellenére is.

(Budai Gergely, Kálvinista Szemle,
1922. október 28.)

ÉPÍTKEZÜNK, ÉPÍTKEZZÜNK!

• GLIGOR ATTILA

Ez volt a jelszava a gyülekezetünk többgenerációs nyári táborának, ahol a csecsemőkorútól a szépkorúig 53 testvér vett részt július 7-13. között Salgóbányán. Templomunk, gyülekezeti központunk és közösségünk építését szem előtt tartva beszélgetések és előadások alapkérdése volt, hogy mi, mint a gyülekezet tagjai, élő kövek, hogyan épül(het)ünk „lelki ház, szent templommá” (1Péter 2,5).

Az ige szerint Krisztus Urunk a sarokkő, ezért tőle, belőle indul az építkezés. Mivel Ő az alapja ennek a háznak ezért Őhöz viszonyítjuk, igazítjuk az életünket, Ő lesz a mérvadó, az igazodási pontunk. Ha elfogadjuk, hogy Ő az alapkö, amely rendületlenül szilárd, nyugodt szívvel, teljes bizalommal építhetjük rá „házunkat”, és ebben az épülésben fogjuk megtapasztalni, hogy Ő megtart minket személyes és egyházi életünk próbáiban. Jézus példázata szerint a bölcs ember aki szilárd sziklára építi a „házát” az, aki hittel nem csak meghallgatja az ígét, hanem meg is cselekszi. Ilyen embernek házának lesz Ő a védője és megtartója.

De hogyan lehetünk mi, gyülekezeti tagok e ház építőkövei, élő kövek? Első sorban a „kapcsolattartás” a mi tennivalónk az imádságon keresztül, mert ha mi kiöntjük a szívünket felé, Ő kiönti a Szent Lelkét belénk. Köztünk a gyülekezet tagjai közötti kapcsolat alapja a szeretet és a megbocsájtás. Szükséges lebontani, felszámolni a

falakat, amik köztünk állnak, mert csak így lehetünk a „ház” építőkövei, ha egymásra támaszkodhatunk, egymás terhét hordozzuk Krisztusban. Tudunk-e, akarunk-e figyelni az élő Isten szavára, követni az ő útmutatását, lebontani a köztünk lévő falakat és lenni egymással, egymásban a lelki ház „falának” építőkövei? Tudunk Krisztus által „egymást gyógyító” közösség lenni? Akarunk-e annak a „háznak” az elemei lenni, amely megvéd, otthont ad, lelki életünk létező lehet, Igével élő közösség, amely megosztja egymással az Úrtól kapott ajándékokat, úgy lelki, mint anyagi javainkat? Hogyan élünk és gazdálkodunk a javakkal, hogyan éljük meg lelki ajándékaink gyümölcsét, a hitünket, érezzük-e a gyülekezet támogatását, kiállítását a személyes, mindennapi életünkben, a hivatásunkban, a munkahelyünkön?

Ezek a kérdések, gondolatok vezettek végig a hetünkön, a lelki épülésünk, élő kővé válásunk állomáspontján., Ehhez a tanulási folyamathoz az Úr adta a „tanítókat”, akiknek ezúton is köszönjük a vezetést: *Petőné Püski Ilona, vezető lelkészt, Miklósi Koppány,*

beosztott lelkészt, *P. Tóth Béla*, (volt budaörsi) nyugalmazott lelkészt, a Budai Református Egyház Diakóniai Szolgálat munkatársait, (*Csenki Zsuzsa*, *Helyes Sarolt*, *Tárnok Anna*) valamint *Lovas András*, Egyházkerületi missziói referens előadásait, tanácsait, útmutatásait.

Köszönet, dicsőség és hála az Úrnak, ki adta ezt a közösséget, amely körében megélhettük együtt a lelki ajándékokat, akikkel együtt örülhettünk a csodálatos természeti környezetet, a kirándulásokat, erdei túrákat, a losonci református templom látoga-

tását, a sztrégovai Madách ház és emlékmúzeum látogatását, a medencés fürdőzés bohózatait, a közös foci örömet, az esti beszélgetések örömet, a testvérek bizonyágtételét, a biblia vetélkedőt, a mindenki által várt szalonnasütős tábortüzet, amelyet körül állva-ülve énekekkel dicsőítettük az Atyát és, hogy Úrvacsorai közösséggel zártuk a hetet, mely után hitünkben megerősödve tértünk haza az itthoni közösségbe, hogy a kapott, hozott ajándékokat itt megélve tudjunk elé nézni a gyülekezetünk építő munkájának. Ámen!

MINDENKOR HÁLAADÁSSAL TAROZUNK AZ ISTENNEK, ATYÁMFIAI

2Thessz 1:3

HÁLAADÁS... Milyen gyakran jut eszünkbe ez a szó? Milyen gyakran állunk meg az Úr előtt, hálat adni mindenért, amit elkészített számunkra?

A Kőszegremetei Református Egyház meghívására, testvérgyülekezeti kapcsolatunk ápolása és erősítése gyanánt október 19-20.-án gyülekeztünk 17 tagja utazott Erdélybe, a falu őszi hálaadási ünnepére. Hálat adni az Úrnak az egész évi fáradságos munka gyümölcséért, a terményért, a gondviselésért, a hit-testvérekért, egyáltalán minden ajándékáért!

A tavaly fogant testvérgyülekezeti kapcsolat erősödni kezdett, amikor a 70 éves hálaadó Istentiszteletünkön és az új gyülekezeti központunk alapkövetésén vettek részt a Kőszegremeteiek. Látogatásukat viszonzva, most mi vettünk részt az őszi hálaadó Istentiszteletünkön. Hálat adunk az Úrnak, hogy létrejöhetett ez a kapcsol-

lat. Hálat adunk, azért a szeretetért, amivel fogadtak a kis magyar falu temploma előtt, ahol együtt örülhettünk a napért, amit, az Úr adott e közösségnek, hogy újszülött részesült a keresztség sákramentumában és új pár kért áldást a házasságukra. Szívük teljes szeretetével mutatták meg kis magyar falujukat és kísérték fel a falu határában húzódó szőlőshegyre, a másnapi hálaadó Istentisztelet színhelyére, ahol már vártak az erdélyi konyha ínycségei. Megpihelve és felüldülve sétálhattunk a szőlőskertek között, ahol madártávlatból tekinthettük meg az Avas medencét és benne az egyetlen magyar falucskát. Megízlelhettük az egyház szőlőskertjének gyümölcsét és az abból készült zamatos nedűt. Visszatérve a faluba, ki-ki a szálás adó családdal ismerkedhetett, betekintést nyerve mindennapi életük örömeibe és nehézségeibe, és a hittel,

Hálával a szívünkben és könnyekkel a szemünkben búcsúztunk egymástól a viszontlátás reményében. Hálával a szívünkben indultunk el, hogy vannak hittestvérek, akiktől példát vehetünk a jézusi igaz szeretetről. • *Gligor Attila*

Mi a tulajdonképpeni evangélium?

Mindazáltal, ha atyáink a prófétaí írásokból meg is kapták az evangéliumot, amely révén elnyerték az üdvösséget Krisztusban hit által, tulajdonképpeni evangéliumnak mégis csak azt az örömdolgot és boldog hírt nevezünk, amelyet először Keresztelő János, azután maga az Úr Krisztus, majd az ő apostolai és az apostolok utódai hirdettek nekünk és a világnak, hogy Isten immár beteljesítette azt, amit a világ kezdete óta megígért: elküldte, sőt nekünk ajándékozta az ő egyszülött Fiát, öbenne a megbékélést az Atyával, a bűnbocsánatot, minden teljességet és az örök életet. Tehát helyesen nevezünk evangéliumnak a négy evangélista által leírt történetet, amely megmagyarázza, hogyan lettek meg mindezek, vagy mit tanított és cselekedett Krisztus, és hogy a hívők számára minden teljesség öbenne van. Ugyanígy méltán nevezünk evangéliumi tanításnak az apostoli igehirdetést és írást, amellyel az apostolok azt tárják fel előttünk, hogy mi módon adta nekünk az Atya az ő Fiát és benne mindent, ami az életre és az üdvösségre szükséges. Így, ha ez a tanítás tiszta, ma sem veszíti el ezt a dicső nevet.

amivel élük mindezt. Vasárnap délelőtt a harang hívó szavára a szőlőhegyre indult a falu apraja-nagyja, hogy a gyülekezet telkén a hazatérő elszármazottakkal együtt adjon hálát az Úrnak. Hálát a terményért, a gondviselésért, egymásért. Lelkészsünk, *Petőné Püski Ilona* az igehirdetésében, a Magvető példázatával hangsúlyozta, hogy az Úr mindenkit hív, vár és vezet az Ő közösségébe. Országában bőségesen hinti az Igét, a hívó szót. Az ünneplő gyülekezet és a falu ezúton fejezte ki köszönetét *Sziszik Józsefnek*, a gyülekezet lelkipásztorának, hogy immáron 20 éve terelgeti, vezeti a „nyáját”. Hála érte! A finom ebéd után a faluba bevonulva, nyitott kapujával várt a templom, ahol a lelkipásztor ismertette a gyülekezet és a mostani templom múltját és épülésének körülményeit, sok erőt és hitet kívánva a mi gyülekezeti központunk építésének kihívásaihoz.

TESTVÉRI BESZÉLGETÉS NEMES TIBORRAL

- Kedves Tibor bácsi! Kérlek mondj egy pár szót arról, hogy honnan indult az életed?

- Egy Somogy-megyei faluban, Böhönyén születtem. Parasztcsaládból származom, édesapám református, édesanyám katolikus vallásúak voltak. Mindig nagy családunk volt, mivel két testvéremen kívül nagyszüleimmel, nagynénémmel és unokatestvéreimmel éltünk együtt. Ezért már korán megszoktam a közösséget.

- Ki vagy kik voltak nagy hatással a hitedre?

- Szüleim hívő lelkek voltak. Édesapám nem küldött a templomba, hanem kézen fogva vitt. Édesanyám hívő katolikus volt, ahogyan később a feleségem is, ezért az ökumenikus gondolkodás meghatározó számomra. Hitem születésére falunk korábbi lelkipásztora, Bódis Sándor volt nagy hatással (A lelkipásztor emlékére ma is egy kopjafa őrzi a böhönyei református templom udvarán – a szerk.) Általános iskolai tanulmányaim alatt végig jártam hit-tanórára, amit ő tartott. 1950 tavaszán kezdődött a konfirmációi felkészítőnk. Élénk emlékeim vannak erről. Az egyháztörténeti részt kiválóan adta tovább. Már akkor volt tudomásunk Sztárai Mihály, Dévai Bíró Mátyás, Szegedi Kis István személyéről, akik a magyarországi reformáció neves alakjai voltak. Emlékezetes maradt számomra a konfirmációs istentisztelet, ahol heten vagy nyolcan konfirmáltunk. Kevesen voltunk, mert kis létszámú

volt a gyülekezetünk, mivel a falu többsége a katolikus vallást követte. Életem folytatásában meghatározó volt ez az alkalom.

- Miben tapasztaltad meg Isten munkáját az életedben?

- Általános iskolai tanulmányaim után mezőgazdasági technikumba szerettem volna menni, de nem vettek fel. Hogy miért, azt csak később tudtam meg. Az akkori vezetők nem javasolták. Gimnáziumba vettek fel ehelyett, és ebben a Gondviselő munkáját láttam meg, mivel a mezőgazdasági középiskola után gépállomási munkára kerülhettem volna, ami az erkölcsi fertő helye volt akkor. Ugyanígy a felsőfokú tanulmányaimat sem sikerült ott folytatni ahol szerettem volna. Bár a felvételem sikeres volt, de férőhely hiány miatt elutasítottak. Ebben is Isten tervének megvalósulását látom, ugyanis az a soproni erdőmérnöki osztály, ahova felvételt nyertem volna, az 56-os forradalomban a tanárokkal együtt külföldre disszidált. Volt, akinek sikerült az élet Kanadában vagy Svédországban, de voltak akiknek nem. Én nem tudtam volna megszokni külföldön. A házasságomban is jelen volt az isteni vezetettség. A Keszthelyi Mezőgazdasági Akadémia elvégzése után állami gazdaságban gyakor-nokoskodtam, ekkor házasodtunk meg a Keszthelyen megismert feleségemmel. 56 és negyed évet éltünk ebben a szövetségben, ami nem mindig volt felhőtlen. Abban a kis templomban, ahol nagyanyámat és apámat is keresztelték, ahol konfirmáltak és házasságot kötöttek, az előtt az Úr

asztala előtt ahol engem kereszteltek és konfirmáltak mondtam ki a holtomiglan-holtodiglant Isten előtt, és úgy éreztem, hogy ez kötelez engem. De Isten őrzött engem a munkában, azon a sok úton is, amikor munkám során havonta 2-3 ezer kilométereket vezettem. Többször adódott alkalom, hogy Isten kegyelme mentett meg és nem azért, mert rosszul vezettem volna.

- Hogyan lettél a gyülekezetünk tagja?

- Amikor feleségemmel Budaörsre költöttünk, hogy tudjunk fiaméknak segíteni a gyerekek nevelésében, akkor vettük ezt a lakásunkat. Miután sikerült elrendezkednünk, az első vasárnap eljöttem és meghallgattam az igehirdetést, aztán a rá következő vasárnap is. Ezek után úgy döntöttem, hogy nem megyek más helyre. Bejelentkeztem Ilona tiszteletes asszonyál, akivel sokat beszélgettünk, majd kértem, hogy egyháztag lehessék. Elekes Laci bácsinak köszönhetően csatlakoztam a bibliaórák közösséghez is. 2012-ben megválasztottak presbiternek, ahol igyekeztem megcselekedni a tőlem telhetőt. Így kezdtem el a gyülekezeti kirándulásokat is szervezni, amihez Isten adott erőt és ameddig Ő akarja, addig szívesen csinálom.

- Mi az ami miatt másokat is hívnál a gyülekezetünkbe?

- Elsősorban az igehirdetések miatt. Ezek mindig nagy hatással vannak rám. Nem csak a vasárnapi, hanem a bibliaórai is. Aztán, ami nagy erénye a gyülekezetnek az a befogadókészség.

Én is a kaposvári református gyülekezet tagja voltam megelőzőleg. Nem titok, hogy ez egy olyan gyülekezet ahová az ország különböző részeiről és a határon túlról gyűltünk össze. De ha jövök, úgy fogadnak engem Kolumbán Ilona nénitől kezdve Csille Jánosig, mintha együtt nőtünk volna föl.

- Van-e kedves részed a Bibliából vagy fontos igéd?

- Szeretett részem a Bibliából a Hegyi beszéd, különös képen, amikor az isteni gondviselésről tanít Jézus: „Ne aggódjatok tehát, a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy mire van szükségetek.” (Máté 6,31) Ezen kívül Pál apostol Szeretethimnusza, amiből igyekszem mindig meríteni. Jelenleg is több idősebb barátommal és ismerőssémmel beszélgetek telefonon, amit szeretetből teszek, mert egyedül állóak és jól esik nekik is beszélgetni. A kirándulásszervezést is szeretetből csinálom. „Mert a szeretet mindent hisz, mindent remél, mindent elűr” (1Kor 13,6).

Köszönöm a beszélgetést Tibi bácsi, Isten áldását kérem és kívánom életére, további szolgálataira!

Miklósi Koppány

*Soli Deo
Gloria*

ÁPRILY LAJOS

KÁLVIN, 1535

Aetatis suae 26

Ott ül a tornyos, vén Basileában,
fiatalon, a zord idők fokán.
Helvét magasság ég a messzeségben
s a kor viharsugára homlokán.

Páris felől piros máglyák lobognak,
jajgatva sír egy messzi, tompa kar.
Ádám esendő, átkozott fajában
lázad a bűn és zúg a zűrzavar.

Vergődve látja lázmeleg szemével,
igazság annyi hőse hogy zuhan.
S kitör a jajszó nyugtalan szívéből:
Meddig a próba, meddig még, Uram?

A vörös Münster várja már Erasmust,
az ősz, ki hullva is világtudás.
De Pál apostol óriás alakja
fölébe nő, mint égő látomás.

S feleletül mögötte felmagaslik
a véres testű embernek-fia:
fény hull sebéből és a fény zenéje:
Egyedül Istené a glória.

S két szót kiált a bibliás magasság,
hogy megkondul belé a végtelen:
Eleve-elrendeltetés az egyik,
s megváltó arcú társa: kegyelem.

S megered tolla lázas éjszakákon,
és növekedve ír és írva nő.
Amit leír, a századokba csendül,
sors lesz belőle, szellem és erő.

Acélos új rend, győzelmes tanítás,
világformáló s mégis ősi szó.
S teremtve hull a szomjazó szívekbe:
Igaz Tudomány. Institutio.

Imádkozatok és buzgón kérjeteK

Legidősebb Victor János a fenti idézet tartalmazó 475. énekünket Jézus Krisztus szavai alapján írta: „KérjeteK, és adatik nekteK, keresseteK, és találtoK, zörgesseteK, és megnyittatik nekteK. Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőneK megnyittatik.” Ebben a rovatban imádságra hívjuk a testvéreket gyülekeztünk közös dolgaiért. Az alábbi imatémákkal keresheteK Istenünk hálaadással és kéressel.

Amiért hálát adunk

- „Mindedig megsegített minket az Úr” (1Sám 7,12)
- BetöltheteK a szolgálatunkat Budaörsön, amire az Úr hívott minket.
- Nyári gyülekezeti programokért: többgenerációs és hittanos táborokért.
- A beosztott lelkész családja átmeneti otthonának a megoldódásáért.
- Leendő templomunk és gyülekezeti házunk alapkövének letételéért.
- A hittanos tanévnyitó istentiszteletünkért, és hogy több mint 270 gyereknek tehetünk bizonyosságot Jézus Krisztusról.
- Minden gyülekezeti alkalmunk folytatódhat.

Amiért könyörgünk

- A hittanos gyermekek szíve megnyíljon az evangéliumra és, hogy a családjaikkal kapcsolatot építhessünk.
- Gyülekezetünk ifjainak szívében vágy ébredjen az Urukkal való közösségre.
- Lelkipásztor asszonyunk és családja átmenetei otthonának a megoldódásáért.
- A megépítés előtt álló templom, a gyülekezeti ház és a parókia munkálatainak előremeneteléért.
- A gyülekezeti házunkból való kiköltözés és az alkalmaink új helyeken való folytatása rendben történjék.

REFORMÁCIÓ TOTÓ

A játékot elsősorban gyülekezetünk gyermekeinek hirdetjük, akik a hibátlan kitöltésért ajándékot kapnak, de minden kedves olvasó próbára teheti tudását.

- Hányadik évfordulója van ebben az évben a reformációnak?
 - 500.
 - 501.
 - 502.
- Ennek a vallási mozgalomnak ki állt az élén?
 - Luther Márton
 - a pápa
 - Martin Luther King
- Melyik városhoz köthető ez a régi esemény?
 - Wittenberg
 - Wartburg
 - Róma
- Hány tétel szerepelt Luther Márton kiáltványában?
 - 1000
 - 200
 - 95
- Hová tették ki, ahol elolvashatta a nép is?
 - a wittenbergi vártemplom kapujára
 - hirdetőoszlopra
 - szórólapon osztogatták
- Mit jelent a szó: „reformáció”?
 - összeállított
 - újraformált
 - megtervezett
- Ki volt a másik kiemelkedő alakja ennek a mozgalomnak?
 - Teréz Anya
 - Kálvin János
 - Balassi Bálint
- Magyarországon ki fordította le először anyanyelvünkre a teljes Bibliát?
 - Károlyi Gáspár
 - Káldi György
 - egy névtelen szerzetes
- Magyarországon kit neveztek abban az időben „az igazság hatalmas bajnokának”?
 - Pius pápát
 - Galileit
 - Méliusz Juhász Pétert
- Mikorra esik pontosan a reformáció emléknapja?
 - október 6.
 - október 31.
 - mozgó ünnep, mindig máskorra
- Ki írta összefoglalásként a ma is becsben tartott „A keresztény vallás rendszere” című művet?
 - Luther Márton
 - Kálvin János
 - Sztárai Mihály
- Melyik magyar várost nevezik a „kálvinisták Rómájának”?
 - Budapest
 - Pápa
 - Debrecen
- Mit jelent a szó: „protestáns”?
 - egyistenhívő
 - pápai tanítás ellen tiltakozó
 - többistenhívő

